

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl soudcem JUDr. Janou Šrédlovou v právní věci oprávněného: **VHP – instalatéri spol. s r.o.**, se sídlem Praha 6, Zrzavého 1081, IČ: 45802696, proti povinné: **M. P.**, nar. xxx, bytem xxx, xxx, **o žalobě pro zmatečnost** proti usnesením Městského soudu v Praze ze dne 29. srpna 2007 č.j. **54 Co 295/2007 - 63** a **54 Co 302/2007 - 65**

t a k t o :

- I. Povinné **se nepříznává** osvobození od soudních poplatků.
- II. Návrh povinné na ustanovení zástupce z řad advokátů **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

Povinná podala žalobu pro zmatečnost proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29.8.2007 č.j. 54Co 295/2007-63, kterým bylo odmítnuto odvolání proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 19.12.2006 č.j. 13Nc 30705/2006-4, kterým byla nařízena exekuce na majetek povinné. Odvolací soud postupoval podle § 44 odst. 10 e.ř., jelikož povinná v odvolání proti usnesení o nařízení exekuce neuvedla žádné skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce.

Povinná podala žalobu pro zmatečnost rovněž proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 29. srpna 2007 č.j. 54Co 302/2007-65, kterým odvolací soud potvrdil usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 11.5.2007 č.j. 13Nc 30705/2006-40, kterým byl zamítnut návrh povinné na odklad provedení exekuce. Odvolací soud neshledal podmínky k odkladu provedení exekuce dle § 266 odst. 1 o.s.ř. Tíživé postavení povinné, která pobírá invalidní důchod 9.203,- Kč a je samoživitelkou, není toliko přechodného rázu. To, že povinná alespoň v minimální výši dluh splácí, nelze považovat za důvod pro odklad provedení exekuce. Nebyly shledány ani podmínky pro odklad provedení exekuce dle § 266 odst. 2 o.s.ř., neboť Nejvyšší soud o dovolání povinné rozhodl usnesením ze dne 26.4.2007 č.j. 33Odo 1286/2007-108 tak, že dovolání odmítl.

V žalobě pro zmatečnost povinná namítá, že obě napadená usnesení odvolacího soudu spočívají v nesprávném právním posouzení věci a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu věci. Uváděla, že exekuoovaný dluh je nesprávně vyčíslen, exekuoovaná pohledávka je nesprávně vyčíslena, neboť povinná stále splácí dobrovolně po 500,- Kč měsíčně. V současné době povinná zaplatila na pravidelných splátkách již 13.900,- Kč a exekutorovi exekuční příkaz v částce 97.827,- Kč.

Povinná požádala rovněž o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Podle § 138 odst. 1 o.s.ř. na návrh může předseda senátu přiznat účastníkovi zcela nebo zčásti osvobození od soudních poplatků, odůvodňují-li to poměry účastníka a nejde-li o svévolné nebo zřejmě bezúspěšné uplatňování nebo bránění práva. Nerozhodne-li předseda senátu jinak, vztahuje se osvobození na celé řízení a má i zpětnou účinnost. Poplatky zaplacené před rozhodnutím o osvobození se však nevracejí.

Z uvedeného zákonného ustanovení je zřejmé, že pro kladné rozhodnutí dle § 138 odst. 1 o.s.ř. musí být kumulativně splněny dvě podmínky, tedy tíživé sociální poměry účastníka a skutečnost, že tento účastník neuplatňuje své právo svévolně nebo zřejmě bezúspěšně.

U povinné není splněna druhá podmínka, neboť své právo uplatňuje zřejmě bezúspěšně.

Ve vztahu k napadenému usnesení odvolacího soudu 54Co 295/2007-63 je nutno uvést následující.

Dle § 52 odst. 1 ex.ř. a § 254 odst. 2 věta druhá za středníkem o.s.ř. při exekuci lze **podat žalobu pro zmatečnost pouze z důvodu uvedeného v § 229 odst. 4 o.s.ř.**

Podle § 229 odst. 4 o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout rovněž pravomocné usnesení odvolacího soudu, kterým bylo odmítnuto odvolání nebo kterým bylo zastaveno odvolací řízení.

Podle již ustálené judikatury (**R 31/2006, XI**) usnesení, kterým odvolacím soud odmítl odvolání, které neobsahovalo skutečnosti rozhodné pro nařízení exekuce dle § 44 odst. 10 věta druhá e.ř., je rozhodnutím ve věci samé. Dle odůvodnění uvedeného judikátu druhá věta § 44 odst. 10 e.ř. upravuje případy, kdy v odvolání sice byly uvedeny obecně přípustné odvolací důvody podle § 205 odst. 2 o.s.ř., jde však o skutečnosti, které nejsou z hlediska podmínek k nařízení exekuce rozhodné. Jestliže i zde má odvolací soud odvolání odmítnout, ač by jinak bylo namíste usnesení potvrdit, lze to pochopit jen jako výraz tohoto obecného režimu forem rozhodnutí, jímž zákon jinde reaguje na opravný prostředek, který je zjevně bezdůvodný (§ 243b odst. 1 o.s.ř.). Navzdory formě rozhodnutí, tedy odmítnutí odvolání, jde však zde o rozhodnutí věcné, tedy ve věci samé, což má ovšem významné důsledky i pro dovolací řízení, jmenovitě pro hodnocení otázky přípustnosti dovolání (viz zejména § 238a odst. 1 písm. c/, odst. 2 o.s.ř. a § 130 e.ř.). **Naopak se neuplatní § 229 odst. 4 o.s.ř.**

Znamená to, že pokud odvolací soud odmítne odvolání proti usnesení o nařízení exekuce z důvodů § 44 odst. 10 e.ř., není přípustná ani žaloba pro zmatečnost podle § 229 odst. 4 o.s.ř. Zákon však v ustanovení § 254 odst. 2 o.s.ř. žalobu pro zmatečnost připouští pouze z důvodu § 229 odst. 4 o.s.ř. Výsledkem tedy je, že v případě rozhodnutí odvolacího soudu dle § 44 odst. 10 ex.ř. není žaloba pro zmatečnost přípustná vůbec.

I pokud by bylo možno uvažovat o žalobě pro zmatečnost dle § 229 odst. 3 o.s.ř. (žalobou pro zmatečnost může účastník napadnout pravomocný rozsudek odvolacího soudu nebo pravomocné usnesení, kterým bylo rozhodnuto ve věci samé, jestliže mu byla v průběhu řízení nesprávným postupem soudu odňata možnost jednat před soudem.), ač ji zákon výslovně zapovídá v ustanovení § 254 odst. 2 o.s.ř., nebyla by tato žaloba důvodná.

Ustanovení § 229 odst. 3 o.s.ř. je svým zněním totožné s § 237 odst. 1 písm. f) o.s.ř. ve znění účinném do 31.12.2000. Proto lze při aplikaci § 229 odst. 3 o.s.ř. využít výkladové závěry použité v judikátu R 27/1998. Podle tohoto judikátu postupem soudu v průběhu řízení ve smyslu cit. ustanovení je činnost, která vydání konečného rozhodnutí soudu předchází, nikoli vlastní rozhodovací akt soudu, který má za úkol průběh řízení zhodnotit. Uvedený zmatečnostní důvod tedy může spočívat v pouze přesně specifikovaných hrubých závadách v postupu soudu, kterým je např. postup soudu, který znemožnil účastníku realizaci těch procesních práv, která mu procesní předpisy dávají, zejména práva být vyrozuměn o jednání soudu, seznámen s procesním stanoviskem protistrany, vyjadřovat se k navrženým a provedeným důkazům, skutkově a právně argumentovat, obdržet písemné rozhodnutí ve věci, podávat opravné prostředky.

V tomto případě však povinná, jak ostatně sama výslovně uvádí v textu žaloby pro zmatečnost, napadá rozhodnutí odvolacího soudu z hlediska nedostatečně zjištěného skutkového stavu a nesprávného právního posouzení věci. Povinnou vytýkané pochybení soudu tedy spočívá výlučně v tom, jak soud v dané věci rozhodl, tedy jak hodnotil důkazy a následně věc právně posoudil. Povinná tedy netvrdí, že jí byla v průběhu řízení odňata konkrétní procesní práva, nýbrž polemizuje se závěrem odvolacího soudu vyjádřeným v jeho rozhodnutí. Tím však zjevně nevystihuje důvod žaloby pro zmatečnost uvedený v § 229 odst. 3 o.s.ř. a v rozporu s jejím pojetím shora uvedeným, spatřuje v žalobě pro zmatečnost další řádný opravný prostředek obdobný odvolání. Tím se nepřipustně domáhá přezkumu pravomocného rozhodnutí soudu II. stupně z hledisek, která právní úprava nepřipouští. Tvzení povinné zjevně nenaplňují ani jiný důvod zmatečnosti podle § 229 o.s.ř. Povinná stále namítá to, že exekovaná pohledávka je vymáhána v chybné výši, neboť povinná pravidelně dlužnou částku splácí.

Ve vztahu k usnesení odvolacího soudu 54Co 302/2007-65 je situace shodná.

Povinná napadá usnesení odvolacího soudu, kterým bylo potvrzeno usnesení soudu I.stupně o zamítnutí návrhu na odklad provedení exekuce. Nejde tedy o usnesení, kterým by bylo zastaveno odvolací řízení nebo odvolání odmítnuto (§ 229 odst. 4 o.s.ř.) Žaloba pro zmatečnost je tedy dle § 254 odst. 2 věta druhá za středníkem o.s.ř. nepřipustná. Navíc je zde rovněž namítán nepřipustný důvod žaloby pro zmatečnost, tedy nesprávně zjištěný skutkový stav věci a nesprávné právní posouzení věci. Takovýto zmatečnostní důvod však neobsahuje žádné ust. § 229 odst. 1, 2, 3 o.s.ř. (viz shora R 27/1998 a contrario).

Jelikož žaloba pro zmatečnost podaná povinnou nemůže být úspěšná, nebylo povinné ani přiznáno osvobození od soudních poplatků dle § 138 odst. 1 o.s.ř.

Podle § 30 odst. 1, 2 o.s.ř. účastníku, u něhož jsou předpoklady, aby byl soudem osvobozen od soudních poplatků (§ 138), předseda senátu ustanoví na jeho žádost zástupce, jestliže je to třeba k ochraně jeho zájmů. Vyžaduje-li to ochrana zájmu účastníka, nebo jde-li o ustanovení zástupce pro řízení, v němž je povinné zastoupení advokátem, ustanoví mu předseda senátu v případě uvedeném v odst. 1 zástupce z řad advokátů.

Z výše uvedeného vyplývá, že podmínkou pro ustanovení zástupce podle § 30 o.s.ř. je také osvobození od soudních poplatků dle § 138 o.s.ř.

Jelikož, jak je uvedeno výše, u povinné nejsou dány podmínky pro osvobození od soudních poplatků dle § 138 odst. 1 o.s.ř., nemůže jí být také ustanoven zástupce z řad advokátů dle § 30 odst. 1, 2 o.s.ř.

Na základě shora uvedeného soud rozhodl jednak tak, že se povinné nepřiznává osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a že se zamítá její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů (výrok II.).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **l z e** podat odvolání do 15ti dnů od doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvojím vyhotovení.

V Praze dne 25. února 2008

JUDr. Jana Šrédlová, v.r.
soudce

Za správnost vyhotovení:
J. J.